

بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و میزان رفاه اجتماعی شهروندان شهر میانه

دکتر محمود علمی^۱

مریم صادقزاده^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱۲/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۵/۳

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی ارتباط بین سرمایه اجتماعی و مؤلفه های آن با میزان رفاه اجتماعی خانواده های شهروندان شهر میانه می پردازد و فرضیه اصلی آن این است که افزایش یا کاهش سرمایه اجتماعی بر میزان رفاه اجتماعی خانواده ها تأثیر بسزایی دارد.

جامعه آماری بررسی حاضر شهروندان ۱۶-۶۰ ساله شهر میانه و حجم نمونه طبق فرمول کوکران ۶۳۰ نفر بود که نمونه ها به روش خوشبازی چند مرحله ای استخراج شدند و گردآوری داده ها با پرسشنامه و مصاحبه صورت گرفته است. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش پیمایش می باشد. نتایج حاصل از آزمون فرضیه ها نشان دهنده وجود رابطه معنی دار بین متغیرهای سرمایه اجتماعی، اعتماد اجتماعی، انسجام اجتماعی، مشارکت اجتماعی، دین داری و دامنه روابط اجتماعی به عنوان متغیرهای پیش بین و میزان رفاه خانواده ها به عنوان متغیر ملاک می باشد. همچنین نتایج حاصل از رگرسیون چند متغیره نشان می دهد که ۲۰ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای پیش بین پژوهش تبیین می شوند.

وازگان کلیدی: رفاه اجتماعی، اعتماد اجتماعی، مشارکت اجتماعی، انسجام اجتماعی، دین داری و دامنه روابط اجتماعی.

^۱- استادیار جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

^۲- کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز - تلفن: ۰۴۱۱-۳۳۵۶۷۵۹ maryamsadeghzadhe@yahoo.com

مقدمه

رفاه اجتماعی پدیده‌ای است که با پیدایش و گسترش سازمان‌ها، نهادها، مؤسسه‌های دولتی و غیردولتی ابعاد گسترده‌تری به خود گرفته است و به عنوان شاخه‌ای از فرآیند توسعه به شمار می‌رود. برخورداری همگانی از رفاه، درآمد مطلوب، هزینه‌های اجتماعی، سرمایه‌های در گردش جامعه (نقدینگی) به منظور تأمین اجتماعی هرچه بیشتر، ... از اهمیت و اعتبار زیادی برخوردار بوده و هرگونه سهل‌انگاری و بی‌توجهی در برقراری تعادل عمومی، احتمال عدم تحقق اهداف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی نظام، کاهش کار آبی توان بالقوه جامعه، کاهش امنیت و آسایش عمومی، ... را در پی خواهد داشت، که در نهایت نابسامانی‌های اقتصادی و اجتماعی را دامن می‌زند و آشوب‌های سیاسی را فزونی می‌بخشد (حق‌جو، ۱۳۸۱: ۷۶). رفاه اجتماعی خصلتی پویا و متتحول داشته و متناسب با تغییرات به وجود آمده در جوامع و رشد انتظارها و نیازها دگرگون می‌شود. در این میان یکی از نهادهایی که به نوعی می‌تواند پایه‌گذار رفاه اجتماعی جامعه باشد نهاد خانواده است. رفاه اجتماعی در صورتی می‌تواند در جامعه و نهاد اجتماعی خانواده به وجود آید که سرمایه‌ی اجتماعی لازم در نهاد خانواده وجود داشته باشد سرمایه‌ی اجتماعی عاملی است که کمک می‌کند تا افراد عضو نهادهای اجتماعی (مانند خانواده) به منابعی چون اطلاعات، آموزش و انواع حمایت‌های مادی و معنوی دست یابند. سرمایه‌ی اجتماعی به کمک مفاهیمی چون اعتماد و شبکه‌های تعاملی می‌تواند با تسهیل اقدامات هماهنگ، کار آبی گروه را در دستیابی به اهداف خود بهبود بخشد، نقش چشمگیر سرمایه اجتماعی و نحوه حضور آن در زندگی کنش گران اجتماعی، به عنوان راه حل مشکلات اجتماعی تلقی می‌شود. سرمایه‌ی اجتماعی می‌تواند از سوی گروه‌های مختلف به عنوان منبعی برای دستیابی به منابعی سودمند به کار گرفته شود. از آنجا که سرمایه‌ی اجتماعی نقش مؤثری در کاهش هزینه‌های فعالیت‌ها و موفقیت افراد در دستیابی به اهداف خود دارد، یکی از موضوعات پژوهشی مرتبط با نهادهای اجتماعی است. فرض اساسی این است که افراد خانواده با گرد هم در قالب یک نهاد اجتماعی، سرمایه‌ی اجتماعی را شکل می‌دهند که پاداش‌های آن در شکل حمایت‌های مادی و معنوی به آن‌ها در زندگی اجتماعی بروز می‌کند و در نهایت پیامدش رفاه اجتماعی در خانواده می‌تواند باشد. در همین ارتباط جامعه‌شناسان به این امر پی برندند که انسان‌هایی که عضوی از یک جامعه کوچک اعم از شهر، روستا، انجمن، گروه و شبکه هستند، در ارتباط با دیگر

اعضای گروه احساس همدلی، همکاری، مسؤولیت و اعتماد می‌کنند و یکدیگر را به کارها و هنجارهای جمعی تشویق می‌کنند و یکدیگر را در جریان اطلاعات لازم در خصوص منافع مشترک می‌گذارند که خود به نوعی بر سرمایه‌ی اجتماعی تأثیرگذار می‌باشد (فیروزآبادی، ۱۳۸۵). بر عکس، فرسایش سرمایه اجتماعی منجر به اختلال رابطه بین اعضای جامعه می‌شود. پرسش اصلی پژوهش حاضر این است که: میزان سرمایه‌ی اجتماعی خانواده‌های میانه‌ای و تأثیر آن بر رفاه این خانواده‌ها به چه صورت می‌باشد؟

۱- اهمیت و ضرورت تحقیق

طی چند دهه گذشته، فرسایش شدیدی در سرمایه‌ی اجتماعی، هم در درون خانواده و هم در بیرون آن، روی داده است که پیامد اصلی آن کاهش رفاه اجتماعی خانواده‌ها بوده است. در خانواده، رشد سرمایه‌ی انسانی بسیار زیاد شده به طوری که سطح تحصیلات دائماً در حال افزایش است، ولی به موازات رشد سرمایه‌ی انسانی، سرمایه‌ی اجتماعی که شاخص بر جسته آن حضور بزرگ سالان در خانه و میزان گفتگو در مورد موضوعات اجتماعی، فرهنگی، علمی، اقتصادی و سیاسی بین والدین و فرزندان است، کاهش یافته است که خود به نوعی بر چگونگی رفاه اجتماعی خانواده میانه‌ای تأثیرگذار بوده است. در اجتماع، میزان فرسایش و نابودی سرمایه‌ی اجتماعی به مراتب بیشتر بوده است. غیبت پدر از خانواده و محیط همسایگی در طول روز و اخیراً غیبت مادر از خانواده و ورود او به بازار کار متراծ با کاهش مشارکت والدین در سازمان‌های محلی نظیر انجمن اولیا و مریبان و نظایر آن بوده است. به علاوه جامعه شدیداً در معرض تهاجم فردگرایی قرار گرفته که بر اساس آن منافع فردی بر مصالح جمعی تقدیم یافته است. با توجه به اینکه مفهوم سرمایه‌ی اجتماعی، همکاری گروهی و روابط اجتماعی در ایران شناخته شده نیست، مردم به یکدیگر اعتماد ندارند و نسبت به جامعه و محیط زندگی خود احساس مسؤولیت نمی‌کنند، شناسایی، مطالعه و تقویت آن توسط جامعه‌شناسان و دیگر صاحب نظران لازم است. خلاصه اینکه با مطالعه علمی و شناخت دقیق سرمایه‌ی اجتماعی در میان اقوام مختلف جامعه و خانواده‌ها می‌توان از این مفهوم در تحلیل مسائل رفاه اجتماعی - فرهنگی به عنوان متغیر پیش‌بینی کننده بهره گرفت. از جمله این مسائل می‌توان موارد زیر را ذکر کرد: انسجام اجتماعی، نظم اجتماعی، مشارکت سیاسی، تقویت نهادهای مدنی و نظایر آن. به علاوه تداوم چنین مطالعه‌ای در بعد زمان می‌تواند روند تغییرات سرمایه‌ی اجتماعی را در سطح ملی آشکار

سازد. آگاهی از این روند می‌تواند به برنامه‌ریزان فرهنگی و اجتماعی در انتخاب سیاست‌های مناسب برای رفاه خانواده‌های میانه‌ای کمک شایانی بنماید.

هدف تحقیق

تعیین رابطه سرمایه‌ی اجتماعی و مؤلفه‌های آن با میزان رفاه خانواده‌های مورد مطالعه می‌باشد.

چارچوب نظری

رویکردها و نظریه‌های مربوط به رفاه، مطابق تقسیم‌بندی عام در جامعه‌شناسی، بیشتر به دو نوع نگرش «جمع‌گرایانه» و «فردگرایانه» قابل تقسیم است، که به تبع آن، راه حل‌هایی نیز حول آن‌ها شکل گرفته است. طرفداران رویکرد فردگرایانه بر این باورند که «پیشرفت‌های رفاهی فقط تابع نظام بازار بوده و از طریق مکانیزم تولید محصولات و کالاهای مورد استفاده عمومی که مورد نظر افراد می‌باشد، امکان‌پذیر می‌گردد، طرفداران رویکرد جمع‌گرا کسانی هستند که ضرورت‌های رفاهی را از بعد جمعی تفسیر می‌کنند. از دیدگاه اینان یک رشته ارزش‌های اجتماعی وجود دارد که باید مستقل از اختیارات افراد ارتقا یابد. از این مقایسه می‌شوند و در آن ابزار و آلات رفاهی بر اساس عملکرد مربوط به بالا بردن میزان کالاهای مادی بررسی می‌شوند.» (فیتزپریک، ۱۳۸۳: ۱۵). با توجه به وجود دو نوع رویکرد فردگرایانه و جمع‌گرا، در رفاه اجتماعی طبقه‌بندی‌ای که توسط لبوکس و ویلسکی^۱ از نظریه‌های مربوط به نظام‌های رفاهی ارایه شده است که اولی به عنوان مفهوم «رسوبی» یا «ترمیمی» شناخته می‌شود که بر طبق آن، مؤسسه‌های تأمین اجتماعی در هنگام بهم خوردن وضعیت منابع خانواده‌ها و نیز پس از وقوع فقر و ناتوانی، وارد عرصه فعالیت شوند و در این راستا نیز خود افراد در درجه اول مسؤولیت قرار دارند. نگرش دوم که مورد تأکید جمع‌گرایان است، عبارت است از «نظریه نهادی»^۲ که در این رویکرد دولت وظیفه دارد

^۱ - Leabeavc & wilensky

^۲ - Instiutional Theory

قبل از وقوع نابسامانی، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری کند و تأمین اجتماعی را به عنوان اولین عملکرد در دستور کار دولت قرار دهد (میجلی، ۱۳۷۸: ۱۴۰).

اما شکست نظام بازار در سعادتمند کردن بشر، این گونه نظریه‌ها را دچار بحران کرده و نظریه‌های رفاه اجتماعی نوین که بیشتر از بررسی نارسایی‌های ادعا شده در مورد نظام بازار مبتنی بر فلسفه فردگرایی نشأت‌گرفته است، مطرح شد. با توجه به رویکردهای نوین، که بر اساس مسؤولیت جامعه در قبال آحاد مردم بنا نهاده شده‌اند رفاه اجتماعی عبارت از «شادکامی (خوب بودن و خوب عمل کردن)، تأمین (امنیت درآمد، اشتغال و مسکن)، ترجیحات و نیازها، رهایی و مقایسه‌های نسی» (فیتزپریک، ۱۳۸۳: ۲۰).

از نظر برخی صاحب نظران، الگوهای توسعه تا قبل از دهه هفتاد میلادی، صرف نظر از تشدید دامنه نابرابری‌های اجتماعی مانع از جلب و جذب مردم در فرآیند توسعه گردید و از شکل‌گیری سرمایه‌ی اجتماعی یعنی اعتماد، مشارکت و سازمان‌یابی که از شروط لازم توسعه است، جلوگیری کرد که پیامدهایی از جمله کاهش انسجام و تشدید نابسامانی‌های اجتماعی در فرآیند توسعه را در برداشته است. بنابراین در مفهوم‌سازی مجدد پارادایم جدید توسعه سه فرآیند سرمایه‌ی اجتماعی، دموکراسی مشارکتی و توانمندسازی مورد توجه قرار گرفته است (زهدی، ۱۳۸۲). در نگاه به سرمایه اجتماعی و رابطه آن با توسعه و رفاه اجتماعی، چهار رویکرد وجود دارد:

رویکرد اجتماع گرایی: در این رویکرد سرمایه‌ی اجتماعی با سازمان‌های محلی چون باشگاه‌ها، انجمن‌ها و گروه‌ها برابر انگاشته می‌شود. اجتماع گرایان بر این اعتقادند که سرمایه‌ی اجتماعی ذاتاً خیر است، هرچه بیشتر باشد بهتر است و وجود آن همواره اثربخش مثبت بر رفاه جامعه دارد. اما این نگرانی وجود دارد که تقویت سرمایه‌ی اجتماعی در سطح خرد باعث کاهش آن در ارتباط با دیگر گروه‌ها می‌شود. حتی ممکن است که این کاهش در روابط بین گروه‌ها موجب کاهش روابط آنها با دیگر گروه‌ها می‌شود که ضررهای این عضویت‌ها بیشتر از منافع آن باشد. در بسیاری از ممالک آمریکای لاتین، بارزترین صفت گروه‌های مردم بومی را غالباً برخورداری از سطوح بالای همبستگی ذکر می‌کنند، ولی این مردمان از لحاظ اقتصادی در سطح پایینی قرار دارند (برامکی نژدی، ۱۳۸۷: ۱۷۱).

رویکرد شبکه‌ای: در این دیدگاه، شبکه به عنوان نوعی سازمان رسمی تعریف نشده، بلکه به صورت یک ارتباط اخلاقی مبتنی بر اعتماد تعریف می‌شود. بنابراین یک تعریف دقیق‌تر چنین خواهد بود: «یک شبکه متشكل از گروهی از افراد است که دارای هنجارها یا ارزش‌هایی فراتر از ارزش‌ها و هنجارهای لازم برای دادوستدهای متداول بازار می‌باشد.» هنجار و ارزش‌هایی که در این تعریف جای می‌گیرند از هنجارهای ساده دوسویه مشترک بین دو دوست تا نظام‌های ارزشی پیچیده را شامل می‌شوند. شبکه‌ها به عنوان روابط اخلاقی غیررسمی نیز شناخته می‌شوند، بنابراین با پدیده‌هایی از قبیل پارتی‌بازی، نژاد‌گرایی و روابط غیرشفاف مرتبط هستند و این همان جنبه‌های منفی است که برای سرمایه‌ی اجتماعی بیان می‌کنند؛ اما روی هم رفته چرا نباید ریشه این روابط غیررسمی خشکیده شود؟ یک جواب آن با مسئله لزوم هماهنگی بین افراد در شرایط پیچیده اقتصادی ارتباط دارد، به عبارت دیگر موضوع مطرح در این ارتباط، جریان کامل اطلاعات است. دلیل اینکه شبکه‌ها به عنوان گروههای دارای هنجارها و ارزش‌های غیررسمی، از اهمیت برخوردارند، این است که در برابر اطلاعاتی که از طریق سازمان جریان می‌یابد، مجراهای جانشینی فراهم می‌سازند. دوستان وقتی در اطلاعات با یکدیگر سهیم هستند، معمولاً خواهان حق مالکیت در فکر نشده و بنابراین وارد این نوع دادوستند نمی‌شوند. بنابراین وجود دوستی‌ها، جریان آزاد اطلاعات را در درون سازمان تسهیل می‌کند. همچنین معمولاً دوستان به دنبال موضع‌گیری‌های قدرت‌گرانیستند. در این دیدگاه به هر دو جنبه مثبت و منفی سرمایه‌ی اجتماعی توجه می‌شود و رابطه درون گروهی و رابطه میان گروهی، هر دو رابطه را اهمیت است. به عبارت دیگر رابطه افقی و عمودی را با هم در نظر می‌گیرند و جمع این دو رابطه سرمایه‌ی اجتماعی می‌دانند. بیان کنندگان این دیدگاه، دو خصلت بر جسته برای سرمایه‌ی اجتماعی قائل هستند: می‌تواند خدمات گران بهایی را ارائه نماید و از آن طرف هزینه‌هایی هم دارد، به عنوان مثال کمک‌هایی که باید به خویشاوندان قبیر ارائه نماید. صحابان این دیدگاه معتقدند درباره کارایی این دیدگاه نباید اغراق کرد، زیرا همبستگی در یک گروه و موفقیت این گروه، مانع موفقیت در گروههای دیگر می‌شود (برامکی‌بزدی، ۱۳۸۷: ۱۷۱).

رویکرد نهادی: مدعی است که سرزنشگی شبکه‌های اجتماعی عمدتاً محصول محیط سیاسی، قانونی نهادی است. برخلاف دیگر رویکردها که سرمایه اجتماعی را یک متغیر مستقل می‌دانند، این‌ها سرمایه اجتماعی را یک متغیر وابسته تلقی می‌کنند. پژوهش‌های انجام شده بر اساس این رویکرد دو گونه‌اند:

۱- میزان شکوفایی جامعه مدنی به اندازه‌های است که دولت را به این امر تشویق می‌کند.

۲- سرمایه‌ی اجتماعی را با کیفیت نهادهای سیاسی، حقوقی و اقتصادی یک جامعه مشخص می‌کنند. شاخص‌های مختلف کیفیت نهادی که توسط نهادهای سرمایه‌گذاری و گروه‌های حقوق بشر تدوین شده، نشان می‌دهد که مواردی چون اعتماد همگانی، حاکمیت قانون، آزادی‌های معنوی و کیفیت دیوان‌سالاری با رشد اقتصادی همبستگی دارد. ناک^۵ می‌گوید: «سرمایه‌ی اجتماعی از میزان فقر می‌کاهد یا دست کم نابرابری درآمد را تشدید نمی‌کند» (آوفه، ۲۰۰۲: ۵۵۳-۵۵۱). کالیر^۶ و گینگ^۷ بیان می‌کنند در جامعه‌ای که هم میزان تفرق قومی بالاست و هم حقوق سیاسی ضعیف است، نرخ رشد اقتصادی پایین است (آوفه، ۲۰۰۲: ۵۵۱-۵۵۳).

رویکرد همیاری: عده‌ای از دانشمندان، پیشنهاد دادند که دو دیدگاه شبکه‌ای و نهادی را در یکدیگر ادغام کنند و نام آن را رویکرد همیاری بگذارند. مطالعاتی که این دانشمندان انجام داده‌اند، به سه نتیجه کلی می‌رسد:

۱- دولتها و جوامع هیچ کدام ذاتاً خوب و یا بد نیستند و تأثیرات این‌ها بر تحقق اهداف جوامع متغیر است.

۲- دولتها و بنگاه‌ها و اجتماعات به تنهایی قادر منابع لازم برای ترویج توسعه هستند.

۳- دولت می‌تواند در تشکیل گروه‌های پایدار در فراسوی مرزهای طبقات، قومیت، نژاد و... تسهیل نماید. از آن طرف، بنگاه و اجتماعات نقش مهمی در ایجاد شرایطی دارند که به ایجاد، تشخیص و پاداش و حکمرانی خوب می‌انجامد. در این رویکرد پیشنهاد می‌شود که ترکیبات مختلف حکمرانی و سرمایه‌ی اجتماعی بین گروهی و یا در یک گروه یا جامعه محلی ملاحظه قرار گیرد. در جوامعی که از حاکمیت خوب و سطوح متعالی سرمایه‌ی اجتماعی میان گروهی بهره‌مندند، دولت و جامعه مکمل یکدیگر هستند و موفقیت اقتصادی و نظم اجتماعی حتمی است، ولی هنگامی که سرمایه اجتماعی

^۵ - Knack

^۶ - Collier

^۷ - Gunning

یک جامعه عمدتاً نصیب گروههای اولیه شود که با یکدیگر ارتباط ندارند، گروههای قدرتمند به بهای به حاشیه راندن گروههای دیگر، بر دولت چیرگی می‌یابند و نتیجه‌اش این است که تهییدستان از رسیدن به حقوق خود محروم می‌شوند.

اینکه انسجام اجتماعی و سلامتی به هم مربوطند، ایده‌ای است که حداقل یک قرن عمر دارد. در اواخر قرن نوزدهم دورکیم نشان داد که تعداد خودکشی‌ها در جوامعی که انسجام اجتماعی کمتری دارند، بیشتر است تا جوامعی که ارتباطات منسجم‌تری دارند. در مورد همبستگی کلی بین سطح سلامتی و ارتباطات اجتماعی از دهه ۱۹۷۰ میلادی، مدارک و شواهدی در دست است که نشان می‌دهد نرخ مرگ‌ومیر مردمی که شبکه‌های اجتماعی قوی‌تر دارند، نصف یا یک سوم نرخ مردمی است که ارتباطات ضعیف اجتماعی دارند. پاتنام با استفاده از نتایج تحقیق‌ها که در آن‌ها سعی شده مشخصه‌های دیگر را کنترل کنند، مشخصه‌هایی چون سن، درآمد و حتی الگوهای رفتاری مانند سیگار کشیدن، اعتیاد به مشروب و ورزش کردن و... همبستگی کلی این ارتباط را تأیید کرده است (فیلد، ۲۰۰۳). طی سالیان اخیر، رابطه سرمایه‌ی اجتماعی و سلامتی و بهداشت به یکی از موضوعات مهم تبدیل شده است؛ به شکلی که امروزه سرمایه‌ی اجتماعی، مفهومی کلیدی و پرآهمیت در زمینه مطالعات مربوط به ارتقای سلامت و رفاه عمومی محسوب می‌گردد. تا آنجا که تنها در سال ۲۰۰۲ میلادی بیش از ۵۰ مقاله در این زمینه چاپ شده است (کاوچی و همکاران، ۲۰۰۴). کاوچی و همکارانش در مطالعه خود در مناطق مختلف آمریکا به رابطه شدید بین سرمایه‌ی اجتماعی با نابرابری درآمد (توزیع نابرابر درآمد) و سلامتی پی برند. به عقیده این پژوهشگران، سرمایه‌ی اجتماعی در واقع نقش یک متغیر واسط را بین نابرابری درآمد و سلامتی بازی می‌کند؛ به این معنا که نابرابری بیشتر به کاهش مشارکت در فضای عمومی و افزایش بی‌اعتمادی منجر می‌گردد که هر دو متغیر تأثیری منفی بر سلامت دارند. گرچه رابطه بین سرمایه‌ی اجتماعی و سلامت در اکثر قریب به اتفاق پژوهش‌های صورت گرفته، به اثبات رسیده است؛ اما بسیاری از مطالعات در این زمینه یا از توصیف این رابطه فراتر نرفته‌اند و یا میان آن دسته از پژوهشگرانی که به تحلیل رابطه مذکور پرداخته‌اند، راجع به سازوکارهای اساسی تأثیرگذار سرمایه‌ی اجتماعی بر سلامتی، توافق کاملی وجود ندارد (برامکی‌بزدی، ۱۳۸۷: ۱۷۱).

از دیدگاه نظریه انتخاب عقلانی، جامعه را می‌توان بر حسب افعال منفعت‌جویانه افراد معقول آن شناخت. افراد، وقتی بنا به مراتب ارزش‌ها و ترجیحات خود برای به حداقل رساندن منفعت و به حداقل رساندن هزینه‌ها می‌کوشند، به نحوی عقلانی عمل می‌کنند. بنابراین، نظریه انتخاب عقلانی، همه اشکال رفتار اجتماعی، گروهی و سازمانی را به افعال فردی رأی‌دهندگان و مصرف‌کنندگان کاهش پذیر می‌داند و به این دو مقوله تقسیم می‌کند. بدین ترتیب، اشکال هم کارانه و اشتراکی فعالیت‌ها را فقط با اتکا بر این واحد تحلیلی قابل توضیح می‌داند. به طور خلاصه، نظریه انتخاب عقلانی، فردگرایانه و ذهنی است و نهایتاً به اقتصاد نوکلاسیک باز می‌گردد، هر چند پاره‌ای از مارکسیست‌ها نیز در سالیان اخیر به چشم‌اندازهای انتخاب عقلانی روی کرده‌اند (فیتزپریک، ۱۳۱۳: ۴۲-۴۱).

پیشینه تحقیق

مایکل فولی و باب ادوار، در مروری بر ۴۵ تحقیقی که توسط محققان در رشته‌های مختلف صورت گرفته است، معتقدند که در تعدادی از این تحقیقات سرمایه‌ی اجتماعی به عنوان یک متغیر مستقل در نظر گرفته شده که بر روی برخی دستاوردها مانند رشد اقتصادی در سطح ملی تأثیر می‌گذارد و در برخی دیگر از آن‌ها سرمایه‌ی اجتماعی به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده که توسط نوع‌هایی از سازمان‌های داوطلبانه تولید می‌شود (تاجبخش، ۱۳۱۴). در تحقیقی گروتایوت (۱۳۱۶) به بررسی تأثیر سرمایه‌ی اجتماعی بر رفاه خانواده‌ها و فقر در اندونزی پرداخت. او سرمایه‌ی اجتماعی را شامل مواردی مانند نهادها، ارتباطات، نگرش‌ها و ارزش‌هایی که بر واکنش‌های بین مردم حاکم است می‌داند. او برای اندازه‌گیری سرمایه‌ی اجتماعی از شاخص‌هایی چون تعداد اعضای گروه، همگنی درون گروهی و مشارکت در تصمیم‌گیری گروهی استفاده کرد. او اطلاعات خود را از نمونه ۱۲۰۰ خانواری و مصاحبه با رهبران محلی و منابع اطلاعاتی رسمی جمع‌آوری کرد. هزینه سرانه خانوارها متغیر وابسته او را تشکیل می‌داد. یافته‌های این تحقیق نشان داد که سرمایه‌ی اجتماعی خانوار تأثیر مثبتی بر رفاه دارد (گروتایوت، ۱۳۱۶). «ناک و کیفر^۸» (۱۹۹۷) از مطالعه خود نتیجه گرفتند که رشد اقتصادی و

^۸- Knach, S & P. Keefer

اعتماد رابطه‌ی مستقیمی دارند و یک انحراف معیار افزایش در میزان اعتماد سبب افزایش و رشد اقتصادی به میزان نیم انحراف معیار می‌شود. «اینگلهارت^۹ (۱۹۹۷) تأثیر سرمایه‌ی اجتماعی بر رشد اقتصادی را بررسی می‌کند، وی اعتماد را به عنوان شاخصی از سرمایه‌ی اجتماعی در نظر می‌گیرد و با استفاده از داده‌های^{۱۰} میزان تأثیرگذاری سرمایه‌ی اجتماعی را بررسی می‌کند. او ضمن تأیید این مطلب که میزان اعتماد بر رشد اقتصادی مؤثر است، معتقد است که تأثیر توسعه‌ی اقتصادی بر سطح اعتماد بسیار محکم‌تر و قوی‌تر می‌باشد. یکی دیگر از مطالعات، مطالعه «افه و فوش^{۱۱} (۲۰۰۲) می‌باشد. این پژوهشگران تأثیر سرمایه‌ی اجتماعی بر «عملکرد اقتصادی^{۱۲}» و «حاکمیت خوب^{۱۳}» در مناطقی از شرقی و غربی را بررسی نمودند. آنان بر اساس اطلاعات پیمایش عمومی کشور آلمان و مقایسه قسمت‌های شرقی و غربی این کشور به این نتیجه رسیدند که سرمایه‌ی اجتماعی شرط لازم و کافی برای پیدایش یک اقتصاد نیرومند و حکومت خوب می‌باشد. همچنین آن‌ها در قسمتی از پژوهش خود به نفس دین، دین‌باوری و تعهد دینی با سرمایه‌ی اجتماعی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که بین این دو متغیر رابطه مستقیمی وجود دارد. این دو معتقدند: از آنجا که ادیان از نشست‌های جمعی و مناسک برخوردارند، باعث افزایش تعاملات و آگاهی از مسائل اجتماعی می‌شود. ولکاک و ناپارایان (۲۰۰۰)، از نظریه پردازان شناخته شده‌ی سرمایه‌ی اجتماعی، معتقدند سرمایه‌ی اجتماعی، سرمایه‌ی اصلی فقر است که آن‌ها از این پیوندهای اجتماعی استفاده می‌کنند تا در برابر ریسک و آسیب‌پذیری محافظت شوند و این سرمایه همچنین نقش مهمی در کاهش فقر و توسعه‌ی اقتصادی دارد. وینسترا (۱۳۸۶) نیز مثال‌های متعددی از این که چگونه سرمایه‌ی اجتماعی بر کاهش نابرابری، مرگ‌ومیر و افزایش تندرستی و بهداشت (شاخص‌های سرمایه‌ی انسانی) بیان می‌کند و موریس هم در هند به این نتیجه رسید که آن دسته از ایالت‌های هند که از سرمایه‌ی اجتماعی خوبی برخوردارند در کاهش فقر موفق‌تر بوده‌اند (کریشتا، ۲۰۰۲: ۴۸۷). نیز مثال‌هایی از چگونگی و نقش

^۹- Inglehart^{۱۰}- WVS^{۱۱}- Offe, Claus and Fuchs, Susanne^{۱۲}- Economic Performance^{۱۳}- Good Government

سرمایه اجتماعی در پیشبرد موفقیت آمیز توسعه برنامه های خرد در کشور فقیری چون مراکش ارائه می دهد. در پژوهشی با عنوان «فقر و سرمایه اجتماعی» هدف پذیرش اهمیت سرمایه اجتماعی باور به رابطه نزدیک آن با ارتقای رفاه همگانی و کاهش فقر، به مطالعه تطبیقی وضعیت این متغیر در خانواده های تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) شهرستان قزوین به عنوان گروهی از خانواده های فقیر جامعه پرداخته است. روش پیمایشی بوده و با استفاده از فرمول دوران تعداد ۳۱۱ خانوار تحت پوشش کمیته امداد به روش تصادفی سیستماتیک انتخاب و در کنار یک نمونه ۵۰ نفری از خانوارهای فقیر و مرفه مورد بررسی قرار گرفته اند. یافته ها بیانگر وجود تقاؤت معنی دار در میانگین سرمایه اجتماعی و مؤلفه های آن در بین خانوارهای فقیر و مرفه مورد بررسی است. همچنین وضعیت فقر همبستگی قوی منفی با میزان سرمایه اجتماعی دارد و خانوارهای فقیر در کلیه مؤلفه های مربوط به سرمایه اجتماعی میانگینی پایین تر از خانوارهای مرفه دارند. میزان سرمایه اجتماعی افراد و گروه ها تحت تأثیر شرایط فقر و محرومیت قرار دارد. افزایش میزان سرمایه اجتماعی با توجه به فرآیند باز تولید، قادر است زمینه لازم برای ارتقای سطح رفاه کنش گران فقر زده را فراهم آورد (ملکی و حیدری، ۱۳۹۷). در پژوهشی دیگر رابطه رفاه اجتماعی با سرمایه اجتماعی در فرآیند توسعه بررسی شده است و سؤال این است که آیا در فرآیند توسعه، رابطه ای بین رفاه اجتماعی و سرمایه اجتماعی وجود دارد؟ به لحاظ روش شناختی، نوع روش مورد استفاده در این مطالعه ترکیبی از پیمایش و تحلیل ثانویه بوده است. بر اساس نتایج پژوهش، شهرستان های استان اصفهان به لحاظ شاخص های رفاه و سرمایه اجتماعی دارای وضعیت متفاوت می باشند. موقعیت شهرستان های مورد بررسی در هفت گروه طبقه بندی شده است. شهرستان اصفهان به لحاظ رفاه، از بالاترین سطح و به لحاظ سرمایه اجتماعی از پایین ترین سطح برخوردار بود. در صورتی که شهرستان داران از لحاظ شاخص سرمایه اجتماعی در رتبه اول و به لحاظ رفاه اجتماعی در سطح بسیار پایین قرار داشت. در پژوهشی دیگر آثار سرمایه اجتماعی درون و برون گروهی بر رشد اقتصادی استان های ایران مطالعه شده است که ابتدا مفاهیم و تعاریف سرمایه اجتماعی و سپس نحوه اثرگذاری دوگانه سرمایه اجتماعی بر رشد اقتصادی بررسی شده، بدین منظور سرمایه اجتماعی به دو گروه سرمایه اجتماعی

درون گروهی و برون گروهی تقسیم و سپس با استفاده از اطلاعات پیمایش‌های «ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان» و «رفتارهای فرهنگی ایرانی» و بر اساس مدل‌های رشد اقتصادی تأثیر این دو متغیر بر رشد ۲۸ استان کشور طی دوره ۱۳۷۹-۱۳۸۲ بررسی شده است. با استفاده از روش^{۱۴} مشاهده می‌شود که سرمایه‌ی اجتماعی درون گروهی و برون گروهی رابطه منفی دارند و همچنین سرمایه‌ی اجتماعی برون گروهی اثر مثبت و معنی‌دار بر رشد اقتصادی دارد و علامت سرمایه‌ی اجتماعی درون گروهی به شاخص‌های سرمایه‌ی اجتماعی حساس است که می‌تواند مثبت یا منفی باشد (رحمانی، ۱۳۸۵). در پژوهشی دیگر که با عنوان سرمایه‌ی اجتماعی و توسعه‌ی اقتصادی اجتماعی در کلان شهر تهران انجام یافته است، روش تحقیق پیمایشی و جامعه‌آماری آن جمعیت ۱۶ سال به بالای مناطق تهران است که با نمونه‌گیری خوشای مناسب با حجم ۱۷۵۹ نفر در سطح مناطق بیست و دوگانه شهر تهران انتخاب گردیده است؛ و نتایج حاکی از آن است که سرمایه‌ی اجتماعی مناطق رابطه مثبتی با توسعه مناطق شهری در تهران دارد و مناطق توسعه‌یافته‌تر از میزان بیشتری از اعتماد عمومی، آگاهی، مشارکت رسمی و مشارکت‌های غیررسمی هم یارانه برخوردارند و به گونه معناداری مشارکت غیررسمی مذهبی کمتری دارند و اعتماد نهادی و مشارکت‌های غیررسمی خیریه‌ای در همه مناطق به صورت یکسان بوده و تفاوت معناداری نداشت (بروزآبادی و ایمانی‌جاجرمی، ۱۳۸۵).

در مطالعه حاضر با توجه به دیدگاه‌ها و نظریه‌های اندیشمندانی چون بوردیو، کلمن، پاتنام و فوکویاما که مشارکت و اعتماد را به عنوان مهم‌ترین مؤلفه‌های سرمایه‌ی اجتماعی ذکر کرده‌اند که نقش بسزایی در رفاه و بهداشت خانواده‌ها دارد، لذا در این تحقیق درصد تبیین رفاه خانواده‌ها از روی سرمایه‌ی اجتماعی و مؤلفه‌های آن برآمدیم.

تعاریف نظری و عملیاتی متغیرها

سرمایه اجتماعی: به طور کلی سرمایه‌ی اجتماعی یعنی اعتماد، هنجارها و شبکه‌های تعاملی که می‌تواند با تسهیل اقدامات هماهنگ، کار آیی گروه را در دستیابی به برخی اهداف خود بهبود بخشدند.

^{۱۴} - OLS

نقش چشمگیر سرمایه‌ی اجتماعی و نحوه حضور آن در زندگی کنش گران اجتماعی به عنوان راه درمانی برای مشکل تولید کالاهای عمومی توجه بسیاری از جامعه‌شناسان از جمله کلمن، بوردیو، رابرت پاتنام و فوکویاما را به خود جلب کرد (ناجیخش، ۱۳۸۴: ۴۹). در این تحقیق با استفاده از سؤال‌های پرسشنامه سعی گردید تا سرمایه‌ی اجتماعی با شاخص‌هایی مانند اعتماد فردی، اعتماد به نهادهای اجتماعی، انسجام و همبستگی اجتماعی، مشارکت اجتماعی و دامنه روابط اجتماعی و میزان دین‌داری مورد مطالعه قرار گیرد.

اعتماد اجتماعی: اعتماد را می‌توان به عنوان اطمینان و اعتمادپذیری به یک شخص یا نظام، با توجه به یک رشته پیامدهای رویدادهای معین تعریف کرد، که در آنجا این اطمینان، ایمان به صداقت یا عشق به دیگری یا صحت اصول (دانش فنی) انتزاعی را بیان کند (گیدنز، ۱۳۷۷: ۳۷). نظریه پردازان اعتماد اجتماعی (کلمن و فوکویاما) اعتماد را به عنوان رابطه‌ای که در یک سو توقع و در سوی دیگر تعهد را ایجاد می‌کند، توصیف می‌کنند. اعتماد نوعی اعتبار است که در روابط افرادی که با هم برخوردار می‌کنند و یک احساس حمایت نسبت به هم دارند، وجود دارد (سپهری، ۱۳۸۶: ۱۴). جانسون اعتقداد دارد که در یک رابطه مبتنی بر اعتماد (اعتماد کننده و فرد مورد اعتماد)، عناصر زیادی وجود دارد که به شکل زیر می‌توان دسته بندی کرد:

شکل زیر می‌توان دسته بندی کرد:

- ۱- اطمینان: پاییند دانستن مردم به قول و قرارها
  - ۲- صراحت: رک بودن، بیان افکار و احساسات
  - ۳- صداقت: راست‌گویی، عدم تظاهر
  - ۴- سهیم کردن: ارائه منابع مورد نیاز به دیگران، اظهارنظر در حل مشکلات
  - ۵- تمایلات همکاری جویانه: کمک به دیگران، همکاری با دوستان، امانت دادن و سایل مورد نیاز به دوستان (رسولی، ۱۳۸۵: ۱۵-۱۶). بنابراین برای سنجش میزان اعتماد اجتماعی سؤال‌هایی در رابطه با این پنج مؤلفه مطرح گردید.

مشارکت اجتماعی: مشارکت را نوعی کنش هدفمند در فرآیند تعاملی بین کنشگر و محیط اجتماعی او در جهت نیاز به اهداف معین و از پیش تعیین شده تعریف نموده‌اند. فرآیندی که جامعه به صورت

آگاهانه، داوطلبانه و جمعی با در نظر داشتن اهداف معین و مشخص که منجر به سهیم شدن آنها در منابع اجتماعی می‌شود در آن شرکت می‌کنند (غفاری، ۱۳۸۰: ۴۲). از حیث مفهومی، واژه «مشارکت» به معنای شراکت و همکاری در کاری، امری یا فعالیتی و حضور در جمعی، گروهی و سازمانی جهت بحث و تصمیم‌گیری چه به صورت فعال و چه به صورت غیرفعال است. در مجموع جوهره اصلی مشارکت را باید در فرآیند درگیری، فعالیت و تأثیرپذیری دانست (علوی‌تبار، ۱۳۷۹، ۱۵). مشارکت اجتماعی به انواع گروه‌ها و انجمن‌هایی که افراد می‌توانند در آنها مشارکت کنند و یا روابط غیررسمی که افراد می‌توانند با دیگران مثل خانواده، همسایه و غیره داشته باشند، اشاره دارد (پاتنم، ۲۰۰۰).

مشارکت اجتماعی افراد وابسته به میزان تمایل و علاقه آنها به جامعه و اطرافیان خویش است. مشارکت اجتماعی در این پژوهش از طریق شرکت داوطلبانه در گروه‌ها و انجمن‌ها نظری هلال احمر، گروه‌های ورزشی، موسیقی، انجمن‌های خیریه و نیز فعالیت‌های جمعی دوستانه و خانوادگی و غیره سنجیده شد.

روابط اجتماعی: روابط اجتماعی چگونگی قرار گرفتن افراد در روابط اجتماعی، چگونگی در اختیار منابع جای گرفته در این روابط، توسط افراد جهت کسب سود می‌باشد. دیدگاه دیگر به استفاده از سرمایه اجتماعی در سطح گروه توجه دارد و علاقه اصلی آن، بررسی عناصر و فرآیند تولید و حفظ دارایی جمعی است. علاقه دیگرش این است که چگونه هنجارها و اعتماد مثل دارایی‌های دیگر (قوانین، اقدار) در تولید و حفظ دارایی جمعی نقش دارند. به طور کلی نقطه تمرکز این دیدگاه عبارت است از: چگونه گروهی مشخص سرمایه اجتماعی را به عنوان دارایی جمعی توسعه داده و حفظ می‌کند؟ چگونه چنین دارایی جمعی، می‌تواند شرایط زندگی افراد را بهبود بخشد (تابجخشن، ۱۳۸۴). در این پژوهش میزان ارتباط با سازمان‌های مختلف، همسایگان و دوستان و آشنايان در نظر گرفته شده است.

انسجام اجتماعی: بهره‌مندی از احساس پذیرش از سوی دیگران و احساس راحتی در محیط همسایگی و اجتماع محلی و گروه‌هایی که افراد در آنها عضویت داشته یا در آنها مشارکت دارند (پاتنم، ۲۰۰۰). توافق جمعی میان اعضای یک جامعه که حاصل پذیرش و درونی کردن نظام ارزشی و هنجاری یک جامعه و وجود تعلق جمعی و تراکمی از وجود تعامل در میان افراد آن جامعه است. برای سنجش این

متغیر از سه شاخص گرایش مردم نسبت به یکدیگر، میزان تعامل اجتماعی در بین آنها و میزان نزاعهای جمیعی و اختلاف سیاسی در بین مردم استفاده شده است.

رفاه اجتماعی: تونی فیتزپتریک، برای تعریف رفاه شش مقوله را مطرح می‌کند که توجه و تأمل درباره هر کدام می‌تواند برای شناخت وضعیت رفاهی خانواده (و نیز خانواده خود) مفید باشد. او در این باره به شادکامی، ترجیحات، نیازها، رهایی و مقایسه‌های نسبی اشاره می‌کند. در کل رفاه خانواده حالتی را می‌رساند که در آن کلیه افراد خانواده از آنچه تأمین کننده نیازهای مادی و معنوی آنها است برخوردار باشند و به وجود آمدن آن در خانواده سلامت، زندگی بهتر و زمینه روابط مناسب‌تری برای پیشرفت استعدادها، قابلیت‌ها، ظرفیت‌ها و توانایی‌های افراد خانواده برای توسعه را فراهم می‌سازد (فیتزپتریک، ۱۳۸۳: ۳۱). برای تعریف عملیاتی رفاه از ۵ نوع نیاز مازلو و همچنین از شاخص‌های رضایت از جنبه‌هایی از شرایط زندگی (از قبیل دسترسی به تسهیلات زندگی) استفاده گردید. بر اساس نیازهای سلسله مراتبی مازلو اولین نیاز، نیازهای جسمی از قبیل تغذیه، پوشاش و مسکن، دومین نیاز، نیاز به امنیت و ثبات شغلی، داشتن یک حامی، برخورداری از ضمانت‌های حرفه‌ای و مالی، داشتن حساب پس انداز، سومین سطح از نیازها نیاز به تعلق به گروه دوستان، نیاز به برقراری روابط اجتماعی با دیگران، چهارمین سطح از نیازها نیاز به احترام، تأیید خود و آخرین سطح از نیازها نیاز به خود شکوفایی یا خویشتن یابی و آگاهی از استعدادهای فردی است که برآورده شدن این سطح از نیازها سلامت و رفاه افراد را موجب می‌شود.

فرضیه‌های پژوهش

- ۱- بین سرمایه اجتماعی و رفاه اجتماعی خانواده رابطه وجود دارد.
- ۲- بین اعتماد اجتماعی در بین اعضای خانواده و رفاه اجتماعی خانواده رابطه وجود دارد.
- ۳- بین انسجام اجتماعی در بین اعضای خانواده و رفاه اجتماعی خانواده رابطه وجود دارد.
- ۴- بین میزان مشارکت اجتماعی در بین اعضای خانواده و رفاه اجتماعی خانواده رابطه وجود دارد.
- ۵- بین دامنه روابط اجتماعی در بین اعضای خانواده و رفاه اجتماعی خانواده، رابطه وجود دارد.

۶- بین میزان دینداری افراد و رفاه اجتماعی خانواده رابطه وجود دارد.

جامعه آماری، حجم نمونه و شیوه نمونه‌گیری

در این پژوهش، جامعه آماری شامل کلیه افراد بالای ۱۸ سال شهر میانه می‌باشد که طبق سرشماری سال ۱۳۸۵ تعداد آن‌ها نفر ۱۹۱۲۹۱ می‌باشد از این تعداد ۹۷۲۱۷ مرد و ۹۴۰۷۴ زن می‌باشند.

برای برآورد حجم نمونه از فرمول دوران استفاده شده است که به شرح زیر می‌باشد:

$$n = \frac{N t^2 s^2}{N d^2 + t^2 s^2}$$

$d = 0.05$: دقت احتمالی مطلوب

$S^2 = 410$: پیش برآورد واریانس متغیر وابسته که بر اساس پیش آزمون به دست آمده است.

حجم نمونه‌ای که از طریق فرمول دوران به دست آمد، ۶۳۰ نفر می‌باشد، که از این تعداد ۳۱۰ نفر زن و ۳۲۰ نفر مرد به دست آمد، که به جهت بالا بردن دقت، حجم نمونه به ۶۵۰ نفر افزایش داده شد.

برای انتخاب افراد نمونه از تلفیقی از روش‌های نمونه‌گیری خوش‌ای چند مرحله‌ای استفاده شده است.

شیوه گردآوری داده‌ها

در تحقیق حاضر برای جمع‌آوری اطلاعات مورد نظر از دو روش اسنادی و پیمایشی استفاده شده است. با استفاده از روش اسنادی، ابعاد نظری و پیشینه موضوع بررسی گردید و با استفاده از روش پیمایشی، روابط بین متغیرها بر مبنای داده‌های جمع‌آوری شده از طریق پرسشنامه محقق ساخته، تبیین گردید. پرسشنامه دارای ۵۷ سؤال بود که برای سنجش متغیرهای مختلفی که در بحث نظری به آن‌ها اشاره شد از انواع سؤال‌های مختلف استفاده شد. مثلاً برای سنجش متغیرهای زمینه‌ای از سؤال‌های مستقیم و باز استفاده شده و برای سنجش متغیر وابسته که میزان رفاه اجتماعی خانواده‌های شهر میانه است و متغیر مستقل که مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی است از مقیاس طیف لیکرت استفاده شده است.

تعیین روایی و پایایی ابزار پژوهش

برای تأمین روایی ابزار پژوهش از دو روش استفاده شده است:

- ۱- ارجاع پرسشنامه به استادان و کارشناسان صاحب نظر (به ویژه بازبینی استاد راهنمایی)
- ۲- انجام تکنیک تحلیل عاملی

به منظور تفکیک و دسته‌بندی سوالات مربوط به مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی از تکنیک تحلیل عاملی بر اساس تجزیه به مؤلفه‌های اصلی استفاده شد که طبق جدول (۱) مقدار $KMO = 0.75$ به دست آمده و چون این مقدار از 0.5 بزرگ‌تر است، بنابراین تعداد نمونه‌ها برای اجرای تحلیل عاملی بسیار مناسب است. مقدار کرویت بارتلت $N = 1053/34$ با سطح معنی‌داری $p = 0.000$ به دست آمد، بنابراین تفکیک عامل‌ها به درستی انجام شده و سوالات مذکور در هر عامل همبستگی ریشه‌ای بالایی با همدیگر دارند.

جدول ۱- آزمون کایزرمایر و کرویت بارتلت برای گویه‌های متغیر سرمایه اجتماعی

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		۰.۷۵۴
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	۱۰۵۳/۴
	Df	۱۰
	Sig.	.000

تحلیل عاملی با ۵ عامل و در مجموع تا حدود $51/99$ درصد از واریانس تبیین شد که معیار مطلوبی می‌باشد زیرا در تحلیل عاملی حداقل لازم است 50 درصد از واریانس تبیین گردد. طبق اطلاعات جدول (۲) و بر اساس بارهای عاملی چرخش داده شده به روش واریماکس 21 سوال مربوط عوامل به سوالات سرمایه اجتماعی می‌باشد که در جدول مذکور همراه با ضرایب بار عاملی آن‌ها قید شده‌اند.

جدول ۲- تفکیک عامل‌ها بر اساس ضرایب بار عاملی با چرخش واریماکس

سوالات	روابط اجتماعی	متارکت	انسجام	اعتماد	دیندادی
اگر لازم باشد برای دفعه از آدمان‌های اسلامی به جنگ خواهم رفت.				.۰۷۳۰	
معتقدم اعتقدات دیگر افراد باید در ظاهر آن‌ها نمود داشته باشد.				.۰۶۲۳	
در حال عمور از خیابان اگر با فرد سانحه دیده ای مواجه شوم به او کمک می‌کنم.				.۰۶۲۰	
مذهب باخکوی تمام مسائل انسان است.				.۰۵۲۱	
خواندن نماز.				.۰۴۸۶	
خواندن دعا.				.۰۴۷۶	

ادامه جدول ۲

۰/۴۷۷	گفته می شود اسلام به ذات خود ندارد عیبی / هر عیب که هست در مسلمانی ماست. با این گفتار موافقید؟
۰/۴۵۶	رفتن به مسجد و مجلس دینی.
۰/۷۴۱	اعتماد داشتن به شورای شهر
۰/۶۷۱	به اشیان و همسایان می توان اعتماد کرد
۰/۶۶۰	در این دنیا نباید به هیچ کس اعتماد کرد
۰/۸۴۶	مشارت کردن در امور خیریه
۰/۸۲۹	مقداری از وقت خود را به کارهای داوطلبانه اختصاص دادن
۰/۷۴۰	اسجام عیب دیگران را گفتن کاری پسندیده است
۰/۶۹۶	همراهی کردن مسؤولین و همپریزان برای حل مشکلات و مسائل
۰/۵۵۱	انسان باید به قدر خود بیشتر باشد تا دیگران
۰/۴۵۵	از این گه اهل شهر خود همید احساس غرور می کنید
۰/۷۲۱	دامنه در خانواده ما اکثر افراد با هم اختلاف دارند
۰/۶۹۰	در خانواده ما معمولاً افراد حرف های همدیگر را قبول ندارند
۰/۶۰۹	ماهی چند بار به دیدار اقوام و خوشنودان می روید
۰/۳۴۱	ماهی چند بار به دیدار دوستان خود می روید

پایانی سوال‌های پرسشنامه به تفکیک هر یک از عامل‌ها، با استفاده از تکنیک آلفای کرونباخ به دست آمد.

جدول ۳- پایانی ابزار پژوهش

مقدار بازیچی به دست آمده	مؤلفه‌ها
۰/۷۷۳	رقاه خانواده‌های شوروندان
۰/۶۷۱	اعتماد اجتماعی
۰/۷۹۶	انسجام اجتماعی
۰/۷۷۲	مشارت اجتماعی
۰/۷۴۶	دین‌داری
۰/۶۲۲	دامنه روابط اجتماعی

معرفی شیوه‌های تحلیل آماری

تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار اس پی اس اس انجام شده است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات به فراخور سطوح سنجش متغیرها از آماره‌ها و تکنیک‌های آماری متفاوت استفاده شده است. در بخش توصیف از آماره‌های آمار توصیفی (میانگین، میانه، مدل، واریانس، انحراف معیار) متناسب با سطح سنجش متغیرها استفاده شده است. در بخش تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آمار استنباطی استفاده شده است.

نتایج تحلیل استنباطی

همبستگی بین میزان سرمایه اجتماعی و مؤلفه های آن با میزان رفاه اجتماعی در بین شهروندان مورد مطالعه

برای سنجش همبستگی بین متغیر وابسته (رفاه اجتماعی خانواده ها) با متغیر مستقل (سرمایه اجتماعی) و مؤلفه های آن از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد و نتایج جدول (۴) نشان داد که بین سرمایه اجتماعی و رفاه اجتماعی همبستگی مستقیم وجود دارد، همچنین در رابطه با مؤلفه های سرمایه اجتماعی نیز به جز مؤلفه انسجام اجتماعی سایر مؤلفه ها با میزان رفاه اجتماعی همبستگی مستقیم داشتند.

جدول ۴- همبستگی بین میزان سرمایه اجتماعی و مؤلفه های آن با میزان رفاه اجتماعی شهروندان مورد مطالعه

متغیرها	رفاه اجتماعی خانواده ها
سرمایه اجتماعی	$r = 0.376$ $P = <0.000$ $n = 630$
اعتماد اجتماعی	$r = 0.103$ $P = 0.099$ $n = 630$
انسجام اجتماعی	$r = 0.063$ $P = 0.115$ $n = 630$
مشارکت اجتماعی	$r = 0.227$ $P = <0.000$ $n = 630$
دامنه روابط اجتماعی	$r = 0.303$ $P = <0.000$ $n = 630$
دین داری	$r = 0.473$ $P = <0.000$ $n = 630$

مقایسه میزان سرمایه اجتماعی شهروندان بر اساس جنسیت آنان

بر اساس اطلاعات جدول (۵) متوسط میزان سرمایه اجتماعی شهروندان مرد برابر $50/73 \pm 9/14$ و در شهروندان زن برابر $47/23 \pm 8/9$ به دست آمده است که مقدار $t = 2/95$ با سطح معنی داری $P = 0/034$ می باشد. بنابراین می توان گفت میزان سرمایه اجتماعی شهروندان زن و مرد متفاوت است و این میزان در شهروندان مرد بیشتر از شهروندان زن می باشد.

جدول ۵- مقایسه میانگین میزان سرمایه اجتماعی شهروندان بر اساس جنسیت آنان

مرد	زن	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	درجه آزادی	سطح معنی داری
۳۲۰	۳۱۰	۶۳۰	۴۷/۲۳	۸/۹۰۳	۲/۹۵	<0.34

تبیین میزان رفاه اجتماعی خانواده‌ها بر اساس متغیرهای مستقل معنی‌دار

به منظور تبیین میزان رفاه اجتماعی خانواده‌ها بر اساس مجموع متغیرهای مستقل از رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد که در نهایت طبق جدول (۶) در مجموع ۳ متغیر مستقل مهم در شکل رگرسیونی باقی ماندند که ضریب همبستگی چندگانه آن‌ها با میزان رفاه اجتماعی خانواده‌ها برابر $R = 0.45$ با ضریب تبیین برابر $R^2 = 0.204$ و ضریب تبیین خالص برابر $= 0.20$ می‌باشد. مقدار به دست آمده از این ضریب بیانگر آن است که حدود ۲۰ درصد از واریانس رفاه خانواده‌های مورد مطالعه توسط متغیرهای مستقل موجود در شکل رگرسیونی تبیین می‌گردد. همچنین شکل رگرسیونی تبیین شده بر اساس آزمون تحلیل واریانس انجام شده، خطی است زیرا مقدار آزمون F برای تعیین معنی‌داری اثر متغیرهای مستقل بر میزان رفاه اجتماعی خانواده‌ها معنی‌دار می‌باشد.

جدول ۶- ضریب همبستگی چندگانه برای تبیین میزان رفاه خانواده‌ها

شکل	ضریب همبستگی چندگانه	ضریب بیان خالص	ضریب بیان	اشتباه میار برآورد	مقدار F	سطح معنی‌داری
۱	-۰.۷۰	-۰.۱۷	-۰.۱۲	۱۱/۱۲		
۲	-۰.۲۷	-۰.۱۸	-۰.۱۱	۱۲/۵۵		
۳	-۰.۲۲	-۰.۲۰	-۰.۱۹	۱۲/۶۰		

در مجموع طبق اطلاعات جدول (۷) و با توجه به ضرایب بتا های استاندارد نشده ملاحظه می‌شود که مقدار ثابت (α) برابر 20.62 ، دین‌داری شهروندان با بتا $= 0.222$ ، β ، دامنه روابط اجتماعی با بتا $= 0.242$ و مشارکت اجتماعی با بتا $= 0.088$ بیشترین تأثیر را در تبیین میزان رفاه اجتماعی شهروندان داشت. در نهایت با حذف مقدار ثابت آلفا (α) از طریق استاندارد کردن مقادیر متغیرهای مستقل ملاحظه می‌شود که به ترتیب میزان دین‌داری شهروندان با بتا $= 0.297$ ، β ، دامنه روابط اجتماعی با بتا $= 0.216$ و مشارکت اجتماعی با بتا $= 0.121$ ، β ، بیشترین تأثیر مثبت را در پیش بینی رفاه شهروندان مورد مطالعه دارند.

جدول ۷- ضرایب متغیرهای مستقل باقیمانده در شکل رگرسیونی به روش گام به گام

Sig.	t	ضرایب استاندارد شده Beta	ضرایب خام		تربیت ورود متغیرهای مستقل در شکل
			Std. Error	B	
.000	28/72		1/72	38/48	مقدار ثابت
.000	9/64	.0.37	.0.30	.0.28	دین‌داری
.000	7/842		2/823	22/217	مقدار ثابت
.000	8/38	.0.222	.0.30	.0.252	دین‌داری
.000	6/26	.0.238	.0.22	.0.266	دامنه روابط اجتماعی
.000	7/21		2/857	23/89	مقدار ثابت
.000	7/705	.0.297	.0.30	.0.332	دین‌داری
.000	5/635	.0.216	.0.23	.0.222	دامنه روابط اجتماعی
.000	3/132	.0.121	.0.028	.0.088	مشارکت اجتماعی

بحث و نتیجه‌گیری

سرمایه اجتماعی در سال‌های اخیر یکی از مهم‌ترین متغیرهای پیش‌بینی کننده‌ی سطح توسعه و رفاه جوامع و توسعه‌ی محلی در سطوح گوناگون بوده و مورد توجه خاص سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان بوده است. به نظر پاتنام منابع سرمایه اجتماعی مانند اعتماد، هنجارها و شبکه‌ها معمولاً خود تقویت کننده و خود افزاینده هستند دور باز تولیدکننده‌ی فضایی، به تعادل اجتماعی همراه با سطح بالایی از همکاری، اعتماد، معامله متقابل، مشارکت مدنی و رفاه جمعی منجر می‌شود. بر عکس، فقدان این ویژگی‌ها در جوامع غیر مدنی نیز خصلتی خود تقویت کننده دارد. عهدشکنی، بی‌اعتمادی، فریب و حیله، بهره‌کشی، انزوا، بی‌نظمی و رکود یکدیگر را در یک جو خفقان‌آور دوره‌ای باطل تشید می‌کنند. پاتنام در بحث تقدم و تأثر سه عامل مذکور که منابع سرمایه اجتماعی را می‌سازند معتقد است «اعتماد اجتماعی، هنجارهای معامله متقابل، شبکه‌های مشارکت مدنی و همکاری موققیت‌آمیز متقابلاً یکدیگر را تقویت می‌کنند. وجود نهادهای همکاری جویانه کارآمد مستلزم مهارت‌ها و اعتماد بین اشخاص می‌باشد اما آن مهارت‌ها و این اعتماد نیز به نوبه خود به وسیله همکاری سازمان یافته تلقین و تقویت می‌شوند (فیروزآبادی، جاجرمی، ۱۳۸۵: ۲۲۰). چگونگی رابطه بین رفاه و سرمایه اجتماعی در فرآیند توسعه مورد توجه عمیق نظریه پردازان اجتماعی بوده است (ربانی و همکاران، ۱۳۸۷: ۴۲). موریس در ۱۹۹۸ با توجه به داده‌های رسمی منتشر شده توسط دولت هند نشان می‌دهد که آن دسته از ایالت‌های هند که از سرمایه اجتماعی خوبی برخوردارند در کاهش فقر موفق‌تر بوده‌اند (به تقلیل از کریشننا، ۲۰۰۲). مرنیسی با انجام مطالعه‌ای موردی بر روی روستای ایت‌ایکتل در مراکش و نیز بررسی برخی دیگر از روستاهای منطقه نشان می‌دهد که چگونه سرمایه اجتماعی موجود میان روستانشینیان باعث همکاری و تلاش مشترک آنان جهت راهاندازی شبکه‌های برق و آبرسانی و در کل بالا رفتن سطح رفاه اجتماعی در این روستاهای شده است (مرنیسی، ۱۳۸۴). نتایج تحقیق حاضر نشانگر وجود رابطه معنی‌دار بین سرمایه اجتماعی و میزان رفاه خانواده‌ها می‌باشد که این همبستگی به صورت مثبت است. یافته‌های اخیر بیانگر آن است که اگر سرمایه اجتماعی افزایش یابد سطح رفاه خانواده‌ها نیز افزایش می‌یابد، که نتایج تحقیق حاضر

همسو با تحقیقات کریشنا (۲۰۰۲)، مرنیسی (۱۳۸۴)، اینگلهارت (۱۹۹۷) و ریانی و همکاران (۱۳۸۷)، ملکی و حیدری (۱۳۸۷)، رحمانی و همکاران (۱۳۸۵)، فیروزآبادی و ایمانی جاجرمی (۱۳۸۵) می‌باشد».

ناک و کیفر بر اساس داده‌های نظرسنجی‌های ارزش‌های جهانی نشان می‌دهند که میان اعتماد که یکی از مهم‌ترین عناصر تشکیل دهنده سرمایه‌ی اجتماعی است با میزان رشد اقتصادی و رفاه رابطه مثبتی وجود دارد (ناک و کیفر ۱۹۹۷). همان‌طور که از نتایج تحقیق برمی‌آید بین اعتماد اجتماعی و رفاه خانواده‌ها همبستگی مثبت وجود دارد یعنی با افزایش میزان اعتماد اجتماعی در بین افراد جامعه میزان رفاه خانواده‌ها نیز افزایش می‌یابد. این یافته می‌تواند مؤید چهارچوب نظری تحقیق مبنی بر اهمیت توجه به عنصر اعتماد برای رفاه و توسعه افراد جامعه باشد. به عبارت دیگر توانایی اعتماد و همکاری با دیگران، دستیابی به سودمندی‌های ناشی از فرصت‌های شغلی، دسترسی به افراد مهم در سازمان‌ها و سطح زندگی بالا را تسهیل می‌کند. در مقابل میزان پایین اعتماد به افراد و نهادها می‌تواند موجب انزوای اجتماعی و غلبه‌ی چرخه فقر و توسعه‌نیافتنگی و عدم رفاه افراد جامعه را شود، که نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های ناک و کیفر (۱۹۹۷) و کریشنا (۲۰۰۲) هم خوانی دارد.

میزان مشارکت نیز به عنوان یکی از عناصر مهم سرمایه‌ی اجتماعی رابطه معناداری با رفاه خانواده‌ها داشت. به عبارت دیگر افرادی که مشارکت بالایی در نهادهای رسمی، سازمان‌های غیردولتی و اتحادیه‌ها داشته‌اند از میزان رفاه مطلوبی نیز برخوردار می‌باشند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که این افراد می‌توانند با بهره‌گیری از سرمایه‌ی اجتماعی به پی‌گیری خواسته و منافع خود با تشکیل گروه‌های داوطلبانه جمعی اقدام کنند، راهبردی که امکان موفقیت آن در مقایسه با اقدامات فردی و پراکنده بسیار بیشتر است، هنجارها و شبکه‌های مشارکت، به رفاه اقتصادی اجتماعی کمک می‌نماید و به نوبه‌ی خود نیز توسط این رفاه تقویت می‌شوند (پاتنام، ۲۰۰۰)، که نتایج تحقیق حاضر نیز همسو با تحقیقات قبلی می‌باشد.

عنصر دین نیز یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های اجتماعی است که همواره از نقش تعیین کننده‌ای در حرکت‌ها، تحولات و صحنه‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برخوردار بوده است، این عنصر عظیم اجتماعی کارکردهای ارزشمندی در تحرک و شادابی اجتماعی در عرصه‌های مختلف داشته و عامل

مهمی در سلامت جامعه و رفاه آن محسوب می‌شود (نوکریاما، ۱۹۹۹)، که نتایج تحقیق نیز حاکی از رابطه مثبت بین دین داری و رفاه اجتماعی شهروندان می‌باشد.

بین دامنه روابط اجتماعی و میزان رفاه خانواده‌ها همبستگی مثبت معنی‌دار ولی ضعیف وجود دارد بدین معنی که با افزایش میزان دامنه روابط اجتماعی در بین شهروندان میزان سطح برخورداری از رفاه اجتماعی آنان نیز افزایش می‌یابد. که در این مورد پیشنهادی یافت نشده است.

بین انسجام اجتماعی و میزان رفاه خانواده‌ها همبستگی معنی‌دار وجود نداشت. بدین معنی که در این تحقیق افزایش یا کاهش انسجام اجتماعی شهروندان تأثیری در میزان رفاه اجتماعی آنان نداشت.

پیشنهادها

- سرمایه‌ی اجتماعی و مؤلفه‌های آن بر رفاه اجتماعی خانواده‌ها تأثیر بسزایی دارد، بنابراین مسؤولین نهادهای دولتی در خصوص افزایش سرمایه‌ی اجتماعی شهروندان و درگیر ساختن آنان در فعالیت‌های شهری باید بیش از پیش تلاش به عمل آورند.

- دولت با تأسیس نهادهای مدنی و NGO‌ها زمینه تعامل و ارتباط بیشتری را در سطح جامعه در بین افراد ایجاد نماید و با مشارکت دادن افراد جامعه در توسعه امور محله شاهد آسایش بیشتر مردم در جامعه باشیم.

- با گسترش فرهنگ اعتماد در بین آحاد جامعه و کمک به همدیگر سطح رفاه خانواده‌ها را بالا برد.

منابع

منابع فارسی

- براعکی‌بزدی، ح. (۱۳۸۷)، عوامل مؤثر بر توسعه، مطالعه موردنی؛ سرمایه اجتماعی، فصلنامه راهبردی پاس، شماره ۱۶، صص ۱۶۱-۱۸۵.
- تجبخش، ک. (۱۳۸۴)، سرمایه اجتماعی دموکراسی و توسعه، ن: خاکباز و. پویان، تهران، شر شیرازه.
- حق‌چون، ن. (۱۳۸۱)، رفاه اجتماعی و توسعه (مژویی بر کارکرد برخی نهادهای حمایتی در ایران، فصلنامه علمی و پژوهشی رفاه اجتماعی، سال دوم) ریانی، رو و همتکاران. (۱۳۸۷)، بررسی رابطه رفاه اجتماعی با سرمایه اجتماعی در فرآیند توسعه (مطالعه موردنی شهرستان‌های استان اصفهان)، جلد ۲۹، شماره ۱، صص ۴۶-۳۳.
- رحمانی، نت، عباسی‌نژاد، ح و امیری، م. (۱۳۸۵)، بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر رشد اقتصادی ایران، مطالعه موردنی استان‌های کشور، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، سال ششم، شماره دوم.
- زاده‌ی، م. (۱۳۸۲)، توسعه و نابرابری، تهران، انتشارات مازیار.
- علوی‌تبای، م. (۱۳۷۹)، جامعه مدنی و ایران امروز، انتشارات نقش و تکان، تهران.
- غفاری، غ. (۱۳۸۰)، جامعه‌شناسی مشارکت، تهران، چاپ اول.

- فوکویاما، ف. (۱۹۹۹)، پایان نظم (پایان سرمایه اجتماعی و حفظ آن)، ت: غ. ع. توسلی، چاپ اول، تهران، انتشارات جامعه ایرانیان.
- فینتریک، ت. (۱۳۸۳)، نظریه رفاه، ت: ه. همایون پور، تهران، انتشارات مؤسسه عالی پژوهش ثامن اجتماعی.
- فیروزآبادی، س. و ایمانی حاجمری، ح. (۱۳۸۵)، سرمایه اجتماعی و توسعه اقتصادی اجتماعی در کلان شهر تبریز، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، سال ششم، شماره ۷۳.
- فیلی، ج. (۲۰۰۳)، سرمایه اجتماعی، ت: غ. ر. غفاری و حسین رمضانی، چاپ اول، تهران، انتشارات کویر.
- گروتایوت، ک. (۱۳۸۶)، برسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر رفاه خانواده‌ها و فقر در اندونزی، فصلنامه فرهنگی-اجتماعی زریبار، ت: ل. هامانی، سال یازدهم، شماره ۶۶-۶۷.
- گیلدرن، آ. (۱۳۷۷)، جامعه شناسی، ت: ه. صبوری، تهران، نشر نی.
- مرنیسی، ف. (۱۳۸۴)، سرمایه اجتماعی در عمل: مورد اینچمن روسایی ایتالی (نقی در کشور مراکش)، چاپ شده در تاجبخش، کیان، سرمایه اجتماعی، اعتماد، دموکراسی و توسعه، ت: ا. حاکیاز و ح. پویان، تهران، شیرازه.
- ملکی، اویجدی (۱۳۸۷)، «مفهوم سرمایه اجتماعی»، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، شماره ۱۸.
- مجتبی، ج. (۱۳۷۷)، رفاه اجتماعی در جهان، ت: د. دختایی، تهران، دانشکده علوم پزشکی تاجبخش.
- تابرجی، ک. (۱۳۸۷)، سرمایه اجتماعی، اعتماد، دموکراسی و توسعه، ت: ا. حاکیاز و حسن پویان، تهران، شیرازه.

منابع لاتین

- Inglehart, Ronald (۱۹۹۷), *Modernization and post modernization: Culture, Economic and Political change in ۴۱ societies*, Princeton: Princeton university pres.
- Kawachi, I., Kim, D., Coutte, A., & Subramanian S. V. (۲۰۰۴). Commentary: Reconciling the three accounts of social capital. *International Journal of Epidemiology*, ۳۳-۳۴.
- Krishna, A & Upoff, N. (۲۰۰۴), Mapping and Measuring Social Capital through Assesment of Collective Action to Conserve and Develop Watersheds in Rajasthan, India.
- In Grotaert, C & Bastelaer, T. (۲۰۰۴). *The Role of Social Capital in Development*, Cambridge Univ. Press.
- Nack, S., and Keefer, P. (۱۹۹۷), "Does Social capital have an economic Pay-off? A cross country investment", *Quarterly journal of Economic*, Vol: ۱۱۲, No: ۴, PP: ۱۲۰۱-۱۲۸۸.
- Offe, Claus and Fuchs, Susanne, a Decline of Social Capital (۲۰۰۲). The German Case, Published in Putnam, Robert, democracy in Flux: The evolution of social Capital in Contemporary Society, New York: Oxford University Press.
- Putnam, R. D. (۲۰۰۰) *Bowling Alone: the collapse and revival of American community*, Simon and Schuster, New York.
- Woolcock, M. and Narayan, D. (۲۰۰۰) social capital: implications for development theory, research and polity. World Bank research.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی